

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1043

@ ביום רביעי בערב "סעודת" ט"ו בשבט.
יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם א"י.
@ ביום רביעי לא אומרים "תחנון" במנחה.

בס"ד י' שבט ה'תשפ"א
הדלקת נרות - 16:46
צאת השבת - 17:38
רבנו תם - 18:11
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידון: "הדבד אשר"
(ירמיהו מו')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

פרשת בא

סוף זמן "ברכת הלבנה"
ביום רביעי כל הלילה

מלניני הפרשה:

- ← המשך עשר המכות שהביא הקב"ה על המצרים. ארבה, חושך, מכת בכורות.
- ← קורבן הפסח במצרים, לקיחת פֶּה וסימון דם על המשקוף, ואכילת הפֶּה באותו הלילה.
- ← ציווי בני ישראל לחוג את חג הפסח לדורות.
- ← מכת בכורות, מתו כל בכורי מצרים.
- ← יציאת מצרים "בעצם היום הזה".
- ← דיני קורבן פסח לדורות הבאים.
- ← דיני הקדשת בכורות לה'.
- ← מצוות הגדה של פסח ומצוות תפילין.

כי אני הכבדתי את לבו

אומר המדרש לשון כבוד, כמו כבוד שמשבשים אותו מתקשה יותר וגם אינו בולע, גם פרעה כמה שמכים אותו מתקשה עוד יותר ולא רוצה לשמוע מה שאומרים לו.

ברד אש מתלקחה

"ברד" אותיות דבר, בדיבור אחד אפשר לעשות מחלוקת גדולה. "מחלוקת" אותיות מת חלקו ח"ו.

"החודש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם"

מדוע נאמר 'לכם'? אלשיך: "החודש הזה הוא מזל טהה, לכם ישראל הוא ראש חודשים, שאדרבא ייהפך לכם לראש ולעטרת צבי תמיד". ה' נותן רק לנו תשועה, גם כנגד המזל המוצלח של המצרים.

וגם ערב-רב עלה אתם וצאן ובקר...

מדוע 'עלה' ולא 'נסע', כמו שנאמר בבני ישראל ו'יִסְעוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִרְעֵמְסִס' אלא 'כי עלה במעלה ללכת גם לשעה קלה... כי לא הושוו כי אם למקנה ישראל'. הערב רב התעלה אך הגיע לדרגת מקנה. (אלשיך)

כל בן זכר לא יאכל בו

גוי ומשומד לא נותנין לו קרבן פסח. ושואלים למה אנו אומרים בכל נדרי 'אנו מתירים להתפלל עם העבריינים...', ובקרבן פסח לא משתתפים עמהם? ומתרצים כי ביום כיפור שגם העבריינים באים לצום, בודאי צריכים לצרף אותם, אבל כשבא לאכול צליית קרבן פסח אי אפשר לצרף אותו. (פרדס יוסף)

זיפן ויצא מעם פרעה...

כאשר אתה בא בשליחות ה' (ככה אמר ה' אלוהי העברים "פסוק ג') למסור מסר לאדם כלשהו, אפילו למלך, אינך חייב לחכות לתגובתו, אלא אתה רשאי למסור את הדברים, לפנות ולעזוב, וכך עשה משה.

והיה לאית עכל ידכה (ג,טז).

"ידכה" - יד כהה שהוא יד שמאל (מנחות לו.). הקשה ה"אור החיים" הקדוש זצ"ל, מדוע לא בחר ה' ביד ימין לעשות בה את המצוה, והרי יד ימין היא המשובחת? ויש לומר שבא הכתוב לרמוז לאדם, שעליו לקיים את המצוות גם כשהוא חלש חלילה מבחינת בריאות או כלכלה, ועליו לקיים את המצוות בכל מצב וזמן. (תורת הפרשה)

מישארותם צרורות בשמכותם

מהו לשון 'משארותם'? הרוקח: "שיירי מצה ומרור - מה שנשאר להם, כי שיירי מצוה מעכבים את הפרוענות". משארות = שיירי.

וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה

יש לשמור על כללי צניעות גם בעניינים כספיים. כאשר משה קיבל את השליחות להוציא את העם ממצרים, הבטיח לו ה' (ג, כב) שאישה לבדה תבקש ותדרוש משכנתה ומגרת ביתה כסף וזהב (שלמעשה נגזלו מן היהודים). עתה נראה שאם אישה לבדה תעסוק במלאכת גבייה זאת היא תיתקל בבעיות צניעות, כי בבתי השכנות יימצאו גברים שאין להם עוד צאן ובקר, ולכן לא יהיו בשדות אלא בביתם. לכן ה' משנה את הציווי, לכך שגבר ישאל וידרוש את כספו מרעהו הגבר, ואישה תשאל ותדרוש מאישה שכנה ומגרת ביתה.

פינת הניבים והפתגמים

ברכה שאינה צריכה

ברכה שאינה צריכה היא ברכה שניתן היה למנוע את חיובה. בנוסף לאיסור לברך ברכה לבטלה, יש גם איסור לגרום לברכה שאינה צריכה. למשל, מי שרוצה לאכול תפוח ואגס, הואיל וברכת שניהם שווה, עליו לברך ברכה אחת לפני אכילתם ואחת אחר אכילתם וכן מי שעומד ליטול ידיים לסעודה ולפני כן הוא מברך ואוכל מאכלים שדעתו לאוכלם גם בסעודה, הרי זה מברך ברכה שאינה צריכה, כי יכול הוא לשהות ולאוכלם בתוך הסעודה ולפוטרים בברכת "המוציא".

הסירו ממשול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ומנהגי ט"ו בשבט

א. יום ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, ואסור להתענות ביום ט"ו בשבט, כמו כן אין אומרים תחנונים ונפילת אפים.

ב. יש נוהגים לעשות למוד בליל ט"ו בשבט שלומדים משניות או זוהר שמדברים מעניין הפירות ואחר כך מברכים על הפירות. ומ"מ יש ללמוד "בהבנה" ככל האפשר, ובפרט יש ללמוד בהלכות השייכות לדיני ט"ו בשבט בענייני עורלה ותרומות ומעשרות.

ג. נוהגים להרבות באכילת מיני פירות של אילנות בליל ט"ו בשבט, להראות בזה שהוא ראש השנה לאילנות, ולברך עליהם ברכות הראויות להם.

ד. לכתחילה אין להביא הפירות לאחר ברכת המזון, כדי להרוויח ברכה אחרונה, שיש מקפידים על זה משום גורם ברכה שאינה צריכה, וראוי לחוש לדבריהם, ורק אם טעו והניחום לאחר ברכת המזון על ידי שכחה וכיוצא, מותר להביאם ויברך לפניהם ולאחריהם כהלכה ובשבת מותר.

ה. פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל הם שבעה מינים ופירות שבעת המינים, קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ, ואפילו חביב עליו מין פרי אחר, יש להקדים את פירות שבעת המינים, וכל הקודם בפסוק בשבעת המינים עצמם, קודם לברכה, ותמרים קודמים כי התמרים "שני" לארץ אחרון שבפסוק, והגפן "שלישי" לארץ הראשון.

ו. יש אומרים שהיין קודם לתמרים, כיון שהיין הוא שקובע ברכה לעצמו בברכת "בורא פרי הגפן" ויש חולקים ואומרים שאין קדימה ליין על תמרים אלא התמרים קודמים ליין, וכן המנהג, ולכל הדעות מעשה קדרה דהיינו תבשיל מחמשת מיני דגן קודמים ליין.

ז. ברכת המוציא קודמת לכל דבר, ולאחר מכן ברכת "בורא מיני מזונות", ופת חטים קודם לפת שעורים, ואחריהם זית, ואחריו תמרים, ואחר כך ענבים, תאנים, רימונים ואחריהם שאר מיני פירות העץ, וברכה אחת שמברך "בורא פרי העץ" פוטרת כל מיני העץ שלפניו, ואפילו אינם לפניו אם יש בדעתו עליהם וכיוון לפוטרים, יצא ואין צריך לחזור ולברך.

ח. הנוהגים לאכול בט"ו בשבט אתרוג מרוקח בסוכר, אין להם לברך עליו ברכת שהחיינו, מפני שכבר בירכו שהחיינו ביו"ט הראשון של סוכות בנטילת הלולב, ובוה נפטר האתרוג גם מברכת שהחיינו של האכילה.

ט. יש להיזהר מאכילת פירות שמצוי בהם תולעים (תאנים) שלא לברך עליהם אלא עד שיתפתח ויבדקם היטב ויפתחם דוקא לפני הברכה ולא לאחר הברכה, שלא ישחה בין הברכה לאכילה, ועוד סיבה שיתכן שהפרי התלוי וברכתו תהיה לבטלה ולכן יבדוק לפני הברכה, וכן יש להיזהר כשפותח הפרי לראות אם יש בו תולעים, יחזור ויסגור אותו אם אפשר כדי שהפרי יראה שלם בשעת הברכה.

י. עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה ע"י כוונתו וזהירותו בכל ברכות הנהנין, וע"י הברכות שעליהם הנאמרות בכוונה הוא מסיר מהם את הקליפות ומזכך את החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדושה.

מכל מלמד השכלתי

האם עם ישראל גזבים?

"וישאלו איש מאת רעהו ואישה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב". נשאלת השאלה:

מה ראה הקב"ה לצוות עלינו להוציא בערמה מהמצרים מתנות? וכי חסר לקב"ה אין להעשיר את בני ישראל?

תירוץ א. הגמרא מביאה (מסכת סנהדרין צא, א) את סיפור התביעה שהוגשה לאלכסנדר מוקדון בגין הפסוק: "וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלו" ודרשו את הכסף והזהב שלקחנו.

גביהא בן פסיסא ביקש ללכת ולייצג אותנו בתביעה ואמר להם: "תנו לנו כסף עבור עבודה של 430 שנה של 600,000 איש" ... ולא יכלו לענות וברחו משם...

יוצא איפה, בזכות קבלנו את שכרנו!

תירוץ ב. כשפרעה גזר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו היו בנות ישראל משחדות את המצריות בתכשיטים וכלי זהב שלא יגלו למלך, כעת הגיע הזמן להחזיר וכן הגברים בעבודות הקשות (חמדת ימים).

תירוץ ג. הקב"ה לא רצה להשאיר מרירות בלבם של בני ישראל על ששיעבדו אותם ואת אבותיהם, על מנת שלא ירגישו רגשי נקם, העשירים.

כמו כן רצה הקב"ה לתת לבני ישראל את האפשרות לקיים את הלאו: "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו", ועל כן בכוונה ציווה הקב"ה להשאיל מהם מתנות והם נתנו בשמחה וכך נפרדו כידידים ואין להרהר אחר מעשה ה' כי הכל בחכמה. (אחרי חן).

"וישמיתי פדת ביין עמי וביין עמך..."

ר' יונתן אייבשיץ זצ"ל בספרו "מדרש יהונתן" מסביר מה פשר הלשון "פדת", שאינה מופיעה בשאר המכות, מה עוד שלשון זו מורה על גאולה ולא על הבדלה, והיה על התורה לומר וישמתי הבדלה? מבאר ה"זרע ברך": במדרש 'חזית', מבואר כי משה רבינו נתגלה לישראל במכה הראשונה בחודש ניסן, ולאחר מכן נעלם מעיניהם במשך ג' חדשים. ומכיון שמבואר בחז"ל שכל מכה ומכה שעשה משה היתה חודש ימים עם ההתראה, נמצא שמכת צפרדע היתה בחודש אב, ומכת כינים בחודש אלול ואילו מכת ערוב בחודש תשרי. והרי אמרו חז"ל כי בחודש תשרי בטלה העבודה מאבותינו, נמצא אפוא, כי במכת ערוב אכן היתה "פדת" לישראל. ולכן "פדת", כמשמעו, גאולה ופדיון.

שכר הקבלה

מדובר בסיפור אמיתי שאירע ממש לאחרונה. בשנים האחרונות למדה בסמינר שלנו בת ממשפחה פשוטה אך טובה, שהתקבלה בקושי לסמינר. "פשוטה" היא נערה ממשפחה שאין לה השקפה חזקה, שההורים לא ממש מבינים בחינוך ואינם יודעים איך לנטוע בבתם אהבת תורה וחובת ציות לתלמידי חכמים. וכעת לסיפור:

אותה נערה, באה ממשפחה מבוססת מבחינה כלכלית, אך לא רוחנית. כל חייהם היה אנטי אחד גדול לכל מסגרות החינוך החרדיות, לרבנים, לאברכים.

זו הסיבה שהיה קושי לקבלה, אך מכיוון שהיא הייתה בת מצטיינת, עדינה ולא עזת פנים, הוחלט לקבלה. אולם בלבוש שלה היא עברה בפירוש על תקנון הסמינר.

בשלב מסוים שלחנו מסרים להורים ויש 3 סוגי התייחסויות של ההורים:

1. הורים שמקבלים ברצינות גמורה את דברי הסמינר ופועלים מיידית לשינוי אצל הבת.
2. הורים שפועלים בשיטת "אחד בפה ואחד בלב" – כביכול מסכימים עם הסמינר פועלים לשינוי מייד, אך בתוך הבית הם יכעסו על המחנכת והסמינר, כך שהילדה מקבלת חיזוק בעניין הלבוש הבעייתי או ההתנהגות הבלתי רצויה.
3. הורים שנלחמים באופן גלוי בסמינר וממשיכים לתת לבתם להתלבש כפי שהיא רוצה.

הבת שעליה אני מספרת השתייכה לקבוצה השנייה. ההורים אכן ביקשו ממנה לשנות את לבושה, אך בבית, בנוכחותה, הביעו אי הבנה אודות דרישות הסמינר. התוצאה הייתה, שהבת המשיכה בדרכה, ובגלל הרוח הגבית שקיבלה מהוריה – החמירה את ההתנהגות.

הייתה מחנכת אחת שתמיד סגרה עליה, היא אמרה שיש בה תום ואפילו שאיפה לרוחניות, אולם אף לא אחת מהמורות ידעה לזהות איפה ניתן לראות את השאיפה הזו. יום אחד התקיימה בסמינר שיחה בנושא צניעות על ידי רבנית חשובה.

בין השאר אמרה הרבנית, כי מי שמקבלת על עצמה קבלה חשובה שיש בה ויתור על משהו שמאד יקר לה, הקב"ה ממלא לה את שאיפת חייה. מובן שהמסר נאמר באופן הרבה יותר סוחף ועוצמתי מהאופן שבו כתבתי כאן, אך אלה היו עיקרי הדברים.

לאחר השיחה פנתה אותה בת בשאלה אל המנהלת: "אם אני מקבלת על עצמי לוותר על הטעם שלי בביגוד ולנהוג על פי התקנות המחמירות של הסמינר, האם אזכה להגשים את שאיפתי?". "מה שאיפתי?" שאלה המנהלת. "אני רוצה להינשא לבן תורה אמיתי, ואני פוחדת מאד שבגלל השם שיצא לי לא אזכה לזה. אני שואלת אם לא מאוחר מדי לקבלה הזו".

המנהלת חשבה מעט וענתה: "אני מוכנה להיות ערבה לכך שתוכלי להינשא לבן תורה אמיתי, והשם שיצא או לא – לא זיק".

והיא אכן השתנתה מקצה לקצה. נהגה ממש על פי התקנון המחמיר של הסמינר. באותם ימים גונב לאוזנינו, שאמא שלה התנגדה לשינוי הזה, אבל היא הלכה "עד הסוף". שינוי מוחלט מן הקצה אל הקצה.

כשהגיעה עת השידוכים היא נתקלה בבעיה, אולם לא מהכיוון שחשבנו עליו. בחורים מצוינים הסכימו באופן עקרוני להיגש אתה, אך הדברים נפלו על כסף. מסתבר שאבא שלה לא היה מוכן בשהתניש לבחור ישיבה שיקדיש את עתותיו ללימוד תורה, ולא רצה להשתתף

בהוצאות אלא בצורה מינימלית לחלוטין.

ואז הגיע שידוך חשוב באמת: בחור מצויין שלומד בישיבה ורוצה להמשיך ולגדול בתורה. אותו היא דווקא רצתה, אבל השידוך נתקע בגלל הכסף.

היא פנתה למנהלת שלה בסוג של טרזניה: "אמרת לי כי אנשים את שאיפותיי אם אקבל על עצמי את כללי הסמינר ואוותר על משהו חשוב לי מאד. הנה עשיתי זאת ואיני מצליחה להגיע לדבר שאליו שאפתי".

המנהלת רצתה בתחילה לומר שעדיין לא מאוחר ושבוסף היא תקבל את מה שרצתה.

תחת זאת שאלה: "מה הפער בין מה שאביך מוכן לשלם ובין מה שהורי הבחור דורשים?"

"חמישים אלף דולר", ענתה הבחורה.

"אני לוקחת זאת על עצמי", אמרה המנהלת בלי לחשוב פעמיים... השידוך נסגר. השניים התארסו, ולאט לאט נודע לנו המורות מה עשתה המנהלת. איך נודע? היא פשוט החלה לגשש איך היא מגייסת את הכסף.

כולנו לא הבנו את חוסר האחריות הזו. לה עצמה יש בנים ובנות לחתן, איך העזה לקחת על עצמה התחייבות כה גדולה של מישהי אחרת?!

עברו מספר שבועות, והיא הצליחה לגרד כמה אלפי שקלים בודדים. היא הייתה לחוצה מאד, וככל שפנתה לאנשים הם השיבו את פניה ריקם.

החתונה הלכה וקרבה, ולה לא היה מושג איך היא משיגה את הכסף.

שבוע לפני החתונה התקשר אליה עסקן ציבור מחו"ל כדי לברר על בת מהסמינר בשביל בנו. היה זה עסקן ידוע שנהג להתקשר אליה כדי "לקטוף" את הכלות הטובות ביותר לבניו ולקרוביו, והוא סמך מאד על המנהלת ההיא.

בסיום השיחה היא פנתה אליו בשאלה, אולי הוא מכיר מישהו שיכול לתרום לה להכנסת כלה. היא סיפרה לו את כל הסיפור. "פניתי לעשרות אנשים אמידים, אבל עדיין לא גירדתי עשרת אלפים שקל והרי התחייבתי על סכום גדול פי כמה וכמה".

העסקן הקשיב בשקט ופתאום נזכר במשהו: "לפני חצי שעה בדיוק הגיעה לידי צוואה של אלמנה מהקהילה כאן, היא כתבה בצוואה להוריש מהונה הרב סכום כסף לטובת כלה ששומרת את כל נדרי הצניעות, בתנאי שהכלה תאמץ פרק תהילים לעילוי נשמתה תחת חופתה. אני חושב שהמקרה שלך פשוט מתאים לצוואה הזו".

"באיזה סכום מדובר?"

"זה הגיע אליי כעת למשרד. קראתי את המכתב המצורף אך לא את הצוואה. תני לי רגע לפתוח ולהסתכל. אני מקווה שיהיו כאן כמה אלפי דולרים שיעזרו לך להתחיל". היא שמעה אותו פותח את המעטפה ואז זועק: "אני לא מאמין! היא מקדישה סכום של חמישים אלף דולר למטרה הזו. זה לא יכול להיות מקרי, הסיפור הזה... תעצרי את ההתרה. הסכום יועבר אלייך תוך מספר שעות".

החתונה התקיימה בשמחה ובכבוד.

החתן כיסה את פני הכלה. לאחר דקות ספורות היא צעדה, מלווה בכולנו, אל החופה. ואז, רגע לאחר ענידת הטבעת ושבירת הכוס, הושלך הס. רק מי שעמד קרוב הבחין בכלה ובאמה ממלמלות פרק תהילים בקול בוכים.

גם אנו המורות הצטרפנו ואמרנו פרק תהילים לעילוי נשמתה של האישה הצדקת.

בחתונה רקדו בחורי ישיבות, ובעזרת הנשים - בנות הסמינר והמחנכות. ורק קומץ מחנכות ידעו את הסיפור האמיתי מאחורי החתונה הזו.

אם הסיפור הזה יעורר מישהי לקבל קבלה בצניעות, כבר היה שווה לכתוב אותו ולפרסמו.

רוצה להינצל? עזוב את הרע!

"עד מתי מאנת לענות מפני"

סיפר המשגיח החסיד רבי גדיל אייזנר זצ"ל משל להתנהות פרעה, למה הדבר דומה: לרועה צאן, שזאב התנכל לעדרו וטרף ממנו כבש בכל יום. כעס הרועה והחליט לארוב לזאב ולתפסו חיכה כמה שעות, ומשהגיע הזאב השליך עליו הרועה אבן גדולה.

סב הזאב על עקבותיו וברח. החל הרועה לרדוף אחריו, עד שתפס בזנבו, ורץ עמו יחדיו עד שאפסו כוחות ולא יכול היה לעמוד בקצב הריצה. נפל אפיים ארצה וידו אווזת בזנב הזאב וגופו נגרר על הקרקע ונחבט באבני השדה.

החל צועק וצווח "הצילו, הצילו!" אמר לו חכם אחד: "שוטה – עזוב את הזנב... כן הוא הנמשל: פרעה לא הבין דבר אחד פשוט: כדי להינצל מן הרע, צריך פשוט לעזוב אותו (ולשחרר את ישראל).

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

להחיות נפש כל חי

המתנה החשובה ביותר שנוכל להעניק לילדינו היא: הערכה עצמית. הדגישו את תכונותיו הטובות של ילדכם, וחזקו אותו ללא הרף בעיני עצמו.

עלינו לזכור תמיד לומר לילדינו כמה הם חשובים. הדגישו את תכונותיהם הטובות של ילדיכם, באומרכם להם שהם טובי לב ומתייחסים יפה לזולת. אפילו אם זו אינה האמת באמתה, חשוב להם לשמוע דברים כאלה, כדי לחזק בהם את ההערכה העצמית, כך הם ישאפו להצדיק את התדמית החיובית שהענקתם להם. האם אין בזה להחיות את נפש ילדינו? להיות עליהם מי טל תחיה? מדוע לא נעשה זאת ובגדול! מעט מחשבה והתבוננות וקצת מאמץ, יניבו פירות טובים, וגם אם חלילה כלו כל הקיצים, יש בזה נסיון של תחיית המתים, ומי שלא מאמין שינסה זאת חודשיים ונדבר... לאחר שיחלו לקבל שבחים, תתחזק בהם ההערכה העצמית, כי הרי אנו מראים לכל שיש בהם משהו חיובי. הם חוו הצלחה, וקיבלו סיבה להתאמץ.

סרכה והצלה גבי ושלומית דהן שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות וירון נחת מכל יוצאי חלציהם	סרכה והצלה פנחס ודורית ישיאבי על תרומתם לזיכוי הרבים, שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב לשנים טובות ונעימות וירון נחת ושלווה מיוצאי חלציהם וזיווגים הגונים לילדיהם	סרכה והצלה אשר ואירלי טלקר שיתברכו באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירון נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	סרכה והצלה סיגלית בת שושנה-רוזי שתזכה לזיווג הגון עוד השנה, רפואה, אושר ופרנסה טובה ושועות רבות וברכה ללירון-אורי ולמארה בת מירי שיזכו לזוג קודש בר-קיימא לישי-שרלו ובל נת צביה זרע קודש בר קיימא	סרכה והצלה דוד ורחל-לאה שראא בזכות תרומתם, שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים טובות ונעימות וירון נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם	סרכה והצלה לדי ודבור יצחק-פיר הי"ו על תרומתם לזיכוי הרבים זכות מן עובדי יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מיילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירון נחת מכל יוצאי חלציהם וברכה והצלחה לכל ילדיהם ולהבדיל לעיני שולמית בת עזרא ז"ל
---	--	--	--	--	--

סרכה והצלה יהודה ואיריס יסימי על זיכוי הרבים שיתברכו בבריאות, אושר, פרנסה טובה, ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות וירון נחת ושלווה ולהבדיל לעיני שירון בת שמואל ז"ל	סרכה והצלה רפואה שלימה יולנד בן-דוד בת פריחה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות ותרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה	סרכה והצלה משה ושושנה הורון על זיכוי הרבים שיתברכו בבריאות, אושר, פרנסה טובה, ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות ונעימות וירון נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם	סרכה והצלה רפואה שלימה לדריה בת סולי וילנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרני"ב אבריה ושס"ה גידיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות הציבור מתבקש להתפלל לרפואתה	סרכה והצלה רפואה שלימה לבת-צאכל דידיה בן טלי ואילן הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו האשון ויזכה לשנים רבות וטובות הציבור מתבקש להתפלל ולקרוא תהילים לרפואתו שזקוק לרמי שמיים	סרכה והצלה אייר והצית דורון בנהגע גיא למצוות היה רצון שעלמה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ולימודיו, ותרון נחת מיוצאי חלציהם וברכה למשה ושושנה דורון ומאסו בובליל
---	--	--	--	---	---

סרכה והצלה לעיני הצנועה והענוה שולמית יצחק-בז בת עזרא ונובר ז"ל יום שלישי י"ג שבט 16:30 עליה לבית העלמין	סרכה והצלה לעיני הצנועה והענוה שירין בת שמואל ז"ל יום רביעי י"ד שבט 16:00 עליה לבית העלמין	סרכה והצלה לעיני הרב הצנוע והענו דוד-מאיר ז"ל בן עזרה למשפ' תורג'מן שנפטר השבוע שימליץ טוב בעד משפחתו	סרכה והצלה לעיני הצנוע והענו נורי אהל בן יצחק ז"ל י' שבט פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו	סרכה והצלה למשפחת ביטון היקרה משתתפים בעצרכם בפטירת הצנועה והענוה זוהרה ביטון בת חנה ז"ל שלא תדעו עוד צער	סרכה והצלה למשפחת בוטיק היקרה משתתפים בעצרכם בפטירת הצנועה והענוה מזל בוטיק בת לאה ז"ל שלא תדעו עוד צער
---	---	--	--	---	---

שבת שלום זמבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:	
שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסון בן מסעודה הי"ו שלמה ביעזי בן זהרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת זריה בת וסילי וילנה מנב"ת	שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבתי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסון בן מסעודה הי"ו שלמה ביעזי בן זהרי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ בת גוהר מנב"ת זריה בת וסילי וילנה מנב"ת
לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל אליוה סעד הכהן בן מעודה וסלם ז"ל יקוט תורג'מן בן פריחה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו